

Vers a távolból

Az alábbiakban közreadott vers kézzel írt, eredeti példányát a néhai (felső) Bak János Kossuth utca 6. számú házat megvásároló Székely Kinga bocsátotta a JHF rendelkezésére. A verset tartalmazó vonalas füzetlapon név, aláírás, dátum nincsen. A vers keletkezhetett amerikai kivándorlók, első vagy második világháborús frontkatonák között. De ez azt hiszem tartalmát tekintve mindegy:

„Haza kell mennem

*Haza kell mennem – a földem izent
A földem: a városi nagy temető;
Haza kell mennem: apáink sírján
Inog a fejfa, mozdul a kő.
Anyáink hazában idegen nóta,
Bujdosó koldus az árva hugom...
Haza kell mennünk, a földem izent,
Ha odaveszünk is a vándoruton!*

II.

*Szóljon elém a vádoló ének
Lázadó kínok, sajtó kelésnek,
Hódító hordák útjain fekvő
Rejtett kígyónak, meztelen késnek,
Menj haza lelkem bojgó lidércnek:
Magyar lelkekben lobogó tűznek;
Anyám szavával holtig daloló,
Menj haza, ha százszor visszaállznak.*

*Vidd dallom, vidd a szó nyilait
Hogy irdatlan éjen sugva suhogjon
Fekete versek tört ütemén
Fáradt sziveken szü(n)telen doboljon.
Vidd dalom, vidd a szó parancsát
Hogy millió testvér lelkein égjen:
Sirjon, sikoltson alatta a kin
Ezen a hosszú elátkozott éjen.*

Első versszak megismételve.

vége”

A verset az eredetivel azonos helyesírással adtuk közre (szerk.).